

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

19. Maji. Tantâ in Deum niti oportet fiduciâ, ut mare ipsum, si navis deasset, nuda se in tabula superaturum credat. S. Ignat. ap. Maff.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

Liberalitas suis semper digna encomia
re ipsâ major sit, si in ægros diffundit
tur; hæc debitorem facit Deum, nec e
quod timeat paupertatis angustias, qui
ægros liberalis extitit.

Magna pars mali tollitur, si liberalis
æger effectum experiatur; nec leviter miti
tigatur dolor, si eum cum compatis
divilum advertat.

Geminum malum est, si corporis infi
mitas animi secum trahat ægritudinem
quam turpis creat parsimonia. Sic enim
afflito additur afflictio.

Si, quod primum est, erroris aliquis
æger committat, non ægro, sed ægritudine
adscribendum: corporis námque indisposi
tio, facile transit ad animum, & physicu
nimis, quam sæpe agit in morale.

19. Maii.

Tantâ in Deum nisi oportet fiduciâ, ut mi
re ipsum, si navis deesse, nuda se in
bula superaturum credat. S. Ignat. de
Maff.

Tanta est Dei potentia, immensa libe
ralitas, ut humanâ spe, quantacunq;
sit, minus exauriri, quam mare tenui
chleari possit.

encom
diffund
, nec e
as, qui
liberale
vitem
npatien
oris inf
rudine
Sic en
s aliqu
gritudi
e indispo
physicu
Minùs accipimus, quia minùs speramus,
accepturi multa, imò plurima, si tantum
dem sperare didicissemus. Non Deus, sed
pusillæ spes nostræ, nos pauperes faciunt.

Tentandus quidem non est Deus, nec
expectanda miracula, ubi nulla urget ne-
cessitas, sed ubi divinæ voluntatis arcana
nobis patent, quod à nobis est agendum
strenuè: reliqua ita firmâ spe committens
da Deo, quasi media omnia præsentia vi-
deremus.

In causâ Dei necessaria nunquam dee-
runt subsidia; vel, si desint hæc, aderunt
prodigia; prodigiis omnibus majus, & ha-
cenus inauditum foret, spem ope divinâ
destitui.

20. Maii.

*Cum superior aliquid tibi præcipit, non ve-
tat te prudentiâ uti. S. Ignat. vitæ l. 3.
l. 281.*

Non adeo stupida virtus est, ut in iis
ratioincationem excludat, quæ cùm
non definiveris obedientia, exequentis ins-
dustriæ, circumspectionique permisisse
censi debet.

Ut justa promptè, ut sine causarum ins-

G

da-